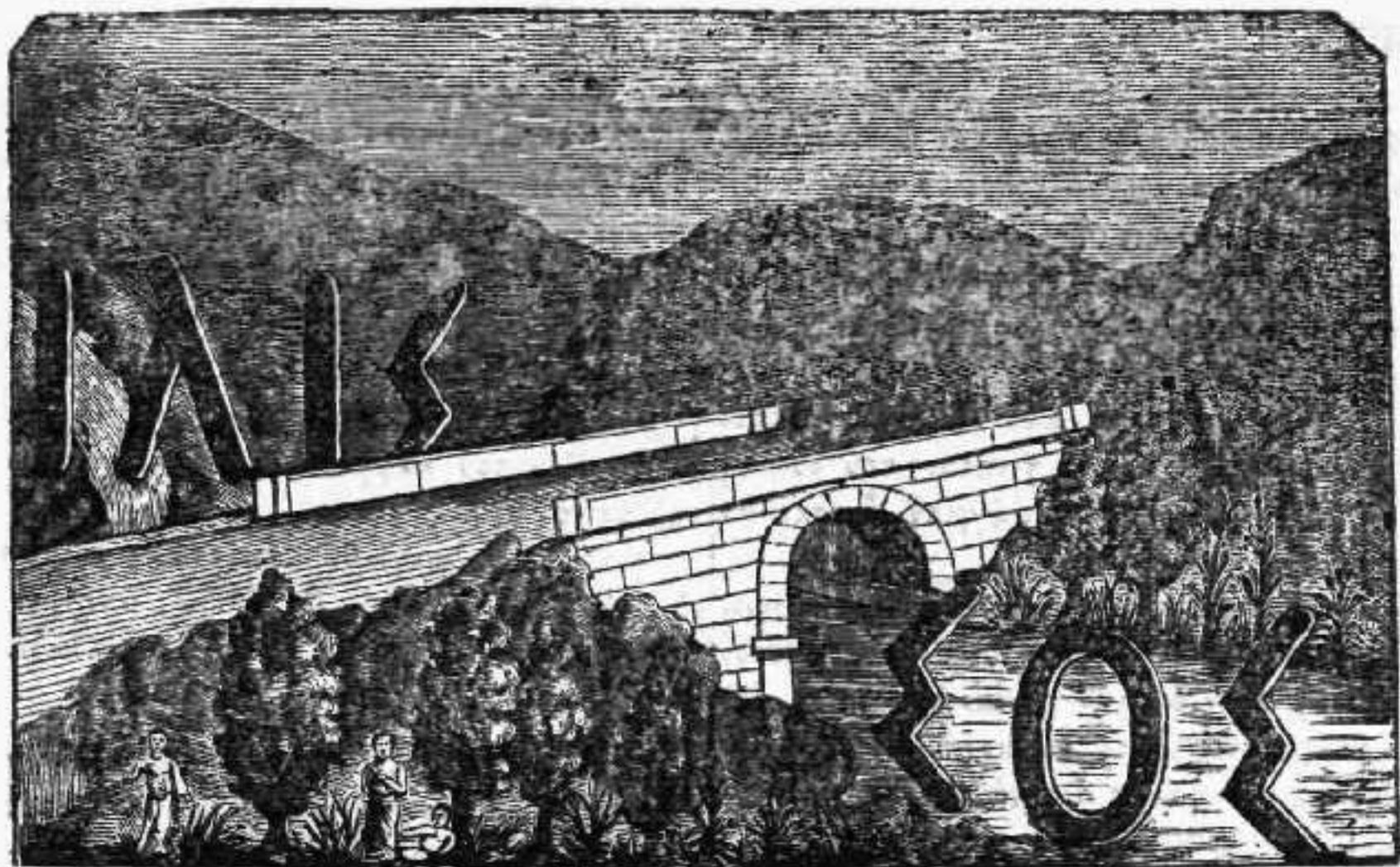




ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

Ἐκδιδόμενον ἅπαξ τοῦ μηνός.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 15 Νομβρίου 1869. | ΕΤΟΣ Β'. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Ζ'.

ΕΙΣ ΠΡΟ... ΣΟΧΗΝ!!

Ἀπό τινων ἡμερῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ λάβῃ τις ἐφημερίδα ἀνὰ χεῖρας, χωρὶς νὰ συναντήσῃ ἐν αὐτῇ τὴν περιγραφὴν μονομαχίας τινὸς συμβάσεως εἰς τι τῶν γειτονικῶν δασιῶν τῶν Παρισίων.

Συμβαίνουνσιν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δέκα, ἴσως καὶ περισσότεραι.

Ἡ μονομαχία λοιπὸν εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ὁμιλήσωμεν περὶ μονομαχίας.

* *

Δὲν ὑπάρχει κατάχρησις, οὔτε πρόληψις, καθ' ἣς οἱ ἠθικολόγοι πάσης ἐποχῆς ἐξηγέρθησαν μετὰ πλείονος ἐνεργείας. Ἐν τούτοις ἡ μονομαχία ὑφίσταται καὶ ἀνθί-

σταται πεισματωδέστατα καθ' ὅλων τῶν κατ' αὐτῆς γινομένων προσπαθειῶν.

Λαμβάνει χώραν εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ προσβληθεῖσα τιμὴ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ αὐδαμῶς ἄλλως τὴν ικανοποίησιν, τὴν ὁποῖαν δικαιούται.

Εἰς ὠρισμένας περιστάσεις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ θεία δίκη, ὅπως ἐπίστευον ἄλλοτε, εἶναι τὸ ἔσχατον καταφύγιον εἰς ὃ καταφεύγει ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀτόμου.

Ἄλλ' αἱ περιστάσεις αὗται εἰσὶ σπάνιαι, χάρις τῷ Θεῷ, καὶ συνεχέσειρα συμβαίνουνσι μονομαχίαι δι' ἐλαχίστην αἰτίαν, βεβηλώνουσιν οὕτως εἰπεῖν τὸν σεβαστὸν χαρακτήρα τῆς ικανοποιήσεως ταύτης.

* *

Χωρὶς ν' ἀνατρέχῃ τις μέχρι τοῦ κατακλισμοῦ, χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν Ὁρατίων καὶ Κευριατῶν, τῶν ὁποίων ἡ τριπλῇ

μονομαχία παρέσχεν ἡμῖν τὴν ὡραίαν τραγῳδίαν τοῦ Κορνηλίου, χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τις τὰς αἱματηρὰς συμπλοκάς τοῦ Μέσου Αἰῶνος, ἡ ἱστορία τῆς μονομαχίας ἤθελε προμηθεύσει ὕλην δι' ὁλόκληρον τόμον.

* *

Σχεδὸν πάντοτε κατ' ἐποχὰς βλέπει τις αὐτὴν ν' ἀνθῇ, νὰ γίνηται τοῦ συρμοῦ καὶ νὰ μεταβάλλεται εἰς ἀγρίαν διασκέδα-σιν.

Τί μισητότερον ὅμως τῶν ἐτῶν ἐκείνων, διαρκούντων τῶν ὁποίων οἱ εὐγενεῖς ἔσυρον τὴν μάχαιραν εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν, διὰ νὰ γνωρίσωσιν, ἂν τὸ δίκαιον ἤθελεν ὑποχωρήσει, ἢ καὶ ἀπλῶς διὰ νὰ παρέλθῃ ὁ χρόνος ; . . .

Ὁ 'Ρισχελιέ, ἀπελπισθεὶς καὶ ἀγανακτήσας, ἂν καὶ ἐγνώριζε τὴν τιμὴν τοῦ ἀνθρώπου αἵματος, ἐψήφισε ποινὴν τὸν θάνατον κατὰ τῶν μονομάχων.

Ἦτο ὅμως κακὸν μέσον. Ἦθελε νὰ περιορίσῃ τὸν φόνον διὰ τοῦ φόνου.

* *

Ἐπὶ τῆς Παλινρθώσεως ἡ μονομαχία ἀνεφάνη πάλιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων τῆς Αὐτοκρατορίας, μὴ εὐκαιροῦντες ἐκ τῶν πεδίων τῆς μάχης, δὲν εἶχον καιρὸν οἱ ἄνθρωποι νὰ δαπανῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς ἐριδας.

Ἀλλ' ἡ ἀπραξία αὕτη εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐριδας, ἐνῶ τοσοῦτον αἷμα ἐχύθη εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, ἔπαυσε καὶ ἐπανῆλθεν ἡ βασιλεία τῆς μονομαχίας μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιτάσεως.

Ἡ μονομαχία εἶχε τοὺς εὐφρεῖς τῆς καὶ αἱ παράδοξοι οὗτοι Τῖτοι ὑπέθετον ὅτι ἀπώλεσαν τὴν ἡμέραν των, ἅμα δὲν διετρώπων ἄνθρωπὸν τινα.

* *

Ἀλλοτε, διὰ νὰ παρέλθῃ εὐχαρίστως ὁ χρόνος, ἄνθρωποι, φαινόμενοι ἄλλως τε ὅτι ἔχουσι πλήρη τὴν ἐέργειαν τοῦ λογι-κοῦ των, ἐξέτεινον χορδὴν ἐν τῷ μέσῳ ὁδοῦ καὶ ὑπεχρέουν ἕκαστον διαβάτην νὰ πηδήσῃ ὑπεράνω αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ διαβάτης δὲν ἐπήδα, διότι ἦτο νέος ἢ γέρων, ἄγαμος ἢ πατὴρ οἰκογενείας, ἔμπειρος ἢ ἀνίκανος εἰς πράγματα τοιοῦτου εἶδους, ἐφόνευσον αὐτὸν ἐπιτηδείως, χωρὶς νὰ

ἔχουσι τὴν ἐλαχίστην τύψιν συνειδότος ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἐνήργουν ἀποτροπαίους δολοφονίας.

Ἀλλοτε πάλιν, μονομανῆς τις διὰ τὴν μονομαχίαν εἰσελθὼν εἰς τι καφενεῖον διενθύνθη κατ' εὐθείαν πρὸς τινα κύριον, ἀναγινώσκοντα ἡσυχῶς ἐφημερίδα, καὶ ἀνέτρεψε τὸ δοχεῖον τοῦ καφέ τοῦ διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὅπλου του.

Ὁ κύριος παρωργίσθη· ἀπεστάλη λοιπὸν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον!.. Ἐν τούτοις ὑπάρχον ἐκεῖ χειροκροτοῦντες διὰ νὰ εὐχαριστηθῶσι.

* *

Κατὰ τὰς ἡμέρας μας, χάρις τῷ Θεῷ, δὲν ὠπισθοδρομήσαμεν μέχρι τῆς βαρβαρότητος ταύτης. Ἡ μονομαχία μένει εἰς κατάστα-σιν ἐξαιρετικὴν καὶ τόσον ὀλίγον δικαιολογημένη, ὥστε δὲν εἶναι πλέον τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς φαντασίας τῶν ἀργῶν.

Στατιστικὸς τις (ἡ στατιστικὴ οὐδὲν σέβεται) παρεδόθη εἰς μικροὺς ὑπολογισμοὺς ἀναλογιῶν, τοὺς ὁποίους παρέχομεν εἰς τοὺς ἐραστὰς τῆς μονομαχίας.

Ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων φαίνεται ὅτι τὸ ξίφος προμηθεύει μίαν θανατηφόρον μονομαχίαν εἰς τὰς τετρακοσίας ὀγδοήκοντα.

Τὸ πιστόλιον ἀριθμεῖ μίαν εἰς τὰς ἑκατὸν τριάκοντα.

Ἡ διαφορὰ εἶναι σπουδαία, ὥπως τὸ βλέπει τις· καὶ οἱ ἀριθμοὶ εἰς τοιαύτας περιπτώ-σεις ἔχουσιν εὐγλωττίαν τοιαύτην, οἷαν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην παρομοίαν.

* *

Τὸ ξίφος καὶ τὸ πιστόλι! . . .

Εἶναι τὰ συνήθη εἶδη τῶν ὅπλων διὰ τὴν μονομαχίαν· ἀλλὰ τινὲς διὰ παραδο-ξοτάτων συμφωνιῶν ἐπ' αὐτῶν ποικίλωσι τὰ εἶδη τῆς μονομαχίας.

Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει τὴν διὰ τῆς καρβίνας μονομαχίαν.

Οἱ δύο ἀντίπαλοι κρύπτονται εἰς δάσος τι καὶ μετ' εὐκολίας ἐκπυρροκροτοῦσιν ἅμα συναντηθῶσιν.

ἔχουσιν ἤδη ἄρκετὰ ἐπιτύχει, ἀλλ' εἰ Ἰάχκοι ποτὲ δὲν λέγουσιν: ἄρκει! Ἐπίσης παρ' αὐτῶν ἐφευρέθη καὶ ἡ διὰ τῆς ἀτμα-μάξης μονομαχία.

* *

Ἐπὶ ῥήξεως συμβάτης ἐξ ἔριδος διὰ τὰ κοινὰ πράγματα, πλούσιαι Ἀμερικανοὶ κατὰ τὸ 1862 ἐμίσθωσαν δύο ἀτμαμάξας, αἱ ἐτοποθέτησαν ἐν ἀποστάσει μὲν, ἀλλ' ἀντιμετώπους, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Ἐκαστος τῶν ἀντιπάλων ἔλαβε θέσιν ἐπὶ μιᾷ τῶν δύο καὶ, τοῦ σημείου δοθέντος, διεκ-
ευθύνθησαν κατ' ἀλλήλων δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ αὐτοῦ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶπω ὅτι ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξε τρομακτική.

Ὁ ὑβρισθεὶς ἔμεινε νεκρὸς κατὰ τὴν σύγκρουσιν· ὁ ἕτερος διέφυγε μὲν τὸν θάνατον, ἀλλ' ἀφῆκεν ἐκεῖ ἓξ βραχίονα καὶ μίαν κνήμην.

* *

Μεταξὺ ὅμως ὅλων τῶν τρομερῶν μονομαχιῶν, τὰς ὁποίας ἀναφέρουσι, μία τῶν μᾶλλον ἀνηκούστων ἦτο ἡ λαβοῦσα χώραν εἰς Παρισίους κατὰ τὸ 1834 ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ ἐδάφους τοῦ τμήματος τῶν Ἡλυσσίων Πεδίων.

Σύζυγός τις ἐπανεληθὼν ἐκ ταξιδίου εὐρίσκει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ τινα ἀποπλανήσαντα τὴν σύζυγόν του.

Ἦτο μεσονύκτιον. Διαρκούτης τῆς συνεδριάσεως κατῆλθον. Ἦτο ἐντελὲς σκότος. Ἐχίονιζε κατὰ ψεκάδας ὑπερμεγέθεις, διότι ἡ σκηνὴ συνέδαινε κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

Ἐσταμάτησαν διαβαίνοντα στρατιώτην τινὰ ὡς μάρτυρα, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ ὁ ἀγὼν ἤρξατο.

Ἀγὼν δι' ἀπλοῦ μαχαίριου τῆς τραπέζης. Ἐκαστος τῶν ἀγωνιζομένων διὰ νὰ βλέπῃ εἰς τὸ σκότος ἐκρέμασε περὶ τὸν λαιμόν του μικρὸν φανόν.

Εἰς τὸ ὕψος μόνον κτύπημα ὁ ἀποπλανήσας ἔπεσε νεκρὸς. Ὁ σύζυγός ἐξέπνευσε τὴν ἐπαύριον.

Αἱ συναντήσεις εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἰσὶ σχεδὸν πάντοτε ἡ πηγὴ θαρύβου δημοσίου, προξενούντος εἰς τὴν τιμὴν τῆς οἱ καγενείας προσβολὴν θανάσιμον.

Διὰ τοῦτο πολλάκις οἱ ἀντίπαλοι προσεπάθησαν ν' ἀποκρύψωσι τὸν σκοπὸν τῆς μονομαχίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τυχαίου συμβεβηκότος.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ μυστηριώδης θάνατος τοῦ κόμητος Β. . . οὐδὲν ἐπανεῦρον εἰς Ἑλβετίαν πρὸ δύο ἐτῶν τὸ πτώμα εἰς βυθὸν λάκου πλήρους χιόνος.

Ἐπάλαισαν ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ.

Ὁ κόμης (ἦτο ὁ σύζυγός ταύτης τὴν προ-
ράν) ὥρισεν ὁ ἴδιος τοὺς ὅρους τῆς ἀπο-
τροπαίου ταύτης πάλης. Ἐρύψαν νόμισμα εἰς τὸν αἶρα, λέγοντες: Θυρεὸς ἢ προτομή. Ἐκεῖνος πρὸς ὃν ἡ τύχη ἔμελλε νὰ ᾔνε-
δυσμενῆς ὤφειλε νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ βέ-
ραθρον.

Ὁ κόμης ἐπήδησεν . . .

* *

Ἄλλ' ἡ παραδοξοτάτη τῶν μονομαχιῶν τούτων εἶναι ἡ ἐξῆς:

Ὁ λόγος τῆς μονομαχίας ὑπῆρξεν ὁ αὐ-
τὸς μὲ τὰς δύο προηγουμένας, ἀλλὰ μὲ οὐσιώδη τινὰ διαφοράν.

Ὁ πρῶστος στρατηγὸς Ξ . . . ἦτο ζηλό-
τυπος ὡς τίγρις, καὶ ζηλότυπος ἄνευ λό-
γου, διότι ἡ σύζυγός του βεβαίως ἦτο ἡ ἀ-
ξιωτέρα τῶν ἐναρέτων συζύγων. Ἄλλ' ὁ
στρατηγὸς οὐδέποτε τῇ ἀπέδιδε δίκαιον. Αἰσθανόμενος ὅτι ἔπραξε τρέλλαν νυμφευ-
θεὶς εἰς ἡλικίαν ἐξήκοντα ὀκτὼ ἐτῶν νέαν
δέκα ἐννέα, τὸ πᾶν τῷ ἐφαίνετο σκοτεινὸν
καὶ ὑποπτον καὶ ἀνησύχει δι' εὐερεθίστου
ἐπαγρυπνήσεως.

* *

Ἐσπέραν τινὰ εἰς χορὸν τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν στρατιωτικῶν εἰς Βερολίνον, τῷ ἐφάνη
ὅτι νέος τις ἀξιωματικὸς ἀντήλλαξε μετὰ
τῆς Κυρίας στρατηγοῦ βλέμμα συνεννοήσεως
καὶ χειραψίαν κατὰ τινα τῶν ἀντιχόρων.

Τὴν ἐπαύριον πρωτὶ ὁ ὑπολοχαγὸς (ἦτο
ὑπολοχαγός) ἐζητήθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπὸ
τὸν προϊστάμενόν του στρατηγόν, ὅστις
διεχύθη εἰς ἀράς καὶ προκλήσεις.

Μιταίως ὁ νέος διεμαρτυρήθη, οὐχὶ δι'
ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀδίκως ὑ-
ποπτευομένης συζύγου. Ὅλαι αἱ διαβεβαιώ-
σεις τοῦ ὅμως συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐρεθί-
σωσιν ἔτι μᾶλλον τὸν στρατηγόν Ξ. . . .
ὅστις παρεφέρθη τόσον, ὥστε ἐξύβρισε τὸν
νέον διὰ τοῦ ἐπιθέτου χαῦνοι.

Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὁ ὑπολοχαγὸς ἀ-
νεσκίρτησε καὶ κατέφερε ῥάπισμα εἰς τὸ
πρόσωπον τοῦ ὑβριστοῦ του.

* *
Συνάντησιν τις κατήντησεν ἀναπόφευκτος, ἀλλ' ἀπλοῦς ὑπολογαγὸς δὲν δύναται νὰ μονομαχήσῃ πρὸς ἀνώτερόν του.

Ἡ σκηνὴ αὕτη συνέβαινε κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἤρξατο ὁ πόλεμος τοῦ Σλέσβιχ· ἀπεφασίσθη δὲ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων νὰ σύρῃσι κλῆρον, τίς ὤφειλε νὰ φονευθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἡ τύχη κατεδίκασε τὸν ὑπολογαγόν.

Εἰς τὴν πρώτην συμπλοκὴν (διότι ἀμέσως ἀπεστάλη εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου) διευθύνθη εἰς τὸ ἐπικινδυνωδέστερον μέρος καὶ ἔπεσε πληγωθεὶς ὑπὸ τριῶν κτυπημάτων σπάθης.

Ἐθεραπεύθη ὁμῶς· προήχθη εἰς λοχαγόν καὶ ἐτιμήθη διὰ παραστήμου. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἀρχίσῃ πάλιν.

* *
Ὁ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας πόλεμος εἶχεν ἀποφασισθῇ.

Εἰς μίαν τῶν ἀψιμαχιῶν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς ὁ λοχαγὸς P. . . . ἐπέπεσεν ἐκ νέου ὡς τρελλὸς ἐπὶ ἐνὸς ἐχθρικοῦ τηλεβόλου. Μικρόν τι τεμάχιον σιδήρου ἐκ τῆς σφαίρας διεπέρασε τὸν βραχίονά του, ἀλλὰ τὸ τηλεβόλον ἐκυριεύθη.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἦτο ἐπὶ ποδὸς καὶ προηγμένος εἰς ἀνώτερον ἀξιωματικόν· ταγματάρχης. Ἡ μονομαχία ἐξηκολούθει εἰσέτι.

Εἰς τὴν Σαδόβαν, πάντοτε ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ στρατηγοῦ E. . . . ὅστις τὸν παρατήρει ὡς ἀδιάλλακτος δανειστής, ἐκυρίευσεν τρεῖς σημαίας, ἔλαβε ἑξὶ πληγὰς καὶ κατελείφθη ἐκεῖ ὡς νεκρός.

Παραληφθεὶς ὑπὸ χωρικῶν, ἔμεινε τρεῖς μῆνας εἰς τὴν καλύβην των, τρεῖς μῆνας, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἀνέλαβε καὶ ἐπανῆλθεν αἰφνης εἰς Βερολίνον, ἐνθα ὁ βασιλεὺς τὸν ἐδέχθη εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν καὶ τὸν ὠνόμασε Συνταγματάρχην.

* *
Δὲν ἦτο ὀλίγον! . .

Μαθὼν τὴν τελευταίαν ταύτην εἰδήσιν ὁ στρατηγὸς E. . . . ὅστις ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἐκδικηθέντα, προσεβλήθη ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁμιλοῦσιν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Βερολίνου, κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, περὶ τῆς δυνατῆς συ-

ζεύξεως τῆς χήρας του μετὰ τοῦ συνταγματάρχου P. . . .

* *
Διὰ ν' ἀναμίξωμεν δὲ, ὅπως ἀπαιτεῖται, τὸ κωμικὸν μετὰ τοῦ δραματικοῦ, θὰ παραθεσωμεν καὶ τὴν ἀξιωματικόν ιστορίαν τῆς μονομαχίας τοῦ Καρόλου Μονσελέ, τοῦ πνευματώδους συγγραφέως.

Ὁ Μονσελέ δεσκέδαζε διὰ τῶν ἐξόδων ἐργολάβου τινὸς γάμων, ὅστις ἀδίκως ὑποπτευθεὶς ὅτι ἐνεπαίζετο ἔγραψε πρὸς τὸν Μονσελέ, διὰ νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ ὅτι τὴν πρωτὴν θὰ τῷ πέμψῃ τοὺς μάρτυράς του. Ὁ δὲ συνάδελφος ἡμῶν οὗτος, λαβὼν τὸν ὠραῖον αὐτοῦ κάλαμον τοῦ Τολέδου, ἰδοὺ πόσον ἀπλῶς ἀπεκρίθη διὰ τῶν λακωνικῶν λέξεων,

— Πηγαίνετε νὰ περιπατήσητε με τοὺς μάρτυράς σας· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὑπανδρευθῶ.

* *
Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ πιστολίου καὶ τῶν διαφόρων πλοικῶν αὐτῶν μονομαχιῶν, ἔχουσι καὶ ἄλλο παραδοξότερον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχουσιν ἐν χρήσει πολὺ τὸ γρονθοκόπημα.

Τοῦτο γίνεται δι' ὄλων τῶν κανόνων τῆς τέχνης· πολλὰ δὲ μέχρι τοῦδε ὑπῆρξαν ἐκεῖ τὰ θύματα τοῦ γρονθοκοπήματος.

* *
Ἡ μονομαχία ὁμῶς δὲν περὶ ὤρισθη εἰς τὸ ξίφος, τὸ πιστόλι, τὸν κρημνὸν καὶ τοὺς γρόνθους μόνον.

Μονομαχία ἐγένετο καὶ διὰ τοῦ τηλεγράφου.

Οὕτω σήμερον δύο ἀντίπαλοι κατοικοῦντες πόλεις, πολλὰς λεύγας ἀπ' ἀλλήλων ἀπεχούσας, δύνανται νὰ μονομαχήσωσι.

Ὁ Ἀμερικανὸς μονομαχεὶ πρὸς τὸν Εὐρωπαῖον διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ ῥευστοῦ.

* *
Πρό τινος ἁγγλος τις ἐτηλεγράφησεν εἰς τινὰ ἐν ταῖς ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς φίλον του, ἵνα τῷ εὕρῃ νύμφην. Ὁ φίλος ἐξ Ἀμερικῆς τῷ ἀπαντᾷ, ὅτι εὕρε ἔχουσαν τὰ δεῖνα προσόντα. Ὁ Ἅγγλος δέχεται καὶ πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ γάμος τηλεγραφικῶς.

Ἀλλ' ὁ Ἀμερικανὸς προξενητὴς συναι-

σθανόμενος ὅτι θὰ καθίστατο γελοῖος παρδίδων εἰς ἄλλον τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀνεκάλυψε, σιωπᾷ.

* *

Ὁ Ἀγγλος νομίζων ἐξ ἄλλου μέρους ὅτι ἐνεπαίχθη, προσκαλεῖ τὸν Ἀμερικανὸν εἰς μονομαχίαν, ἧς ὄπλον ἔσεται ὁ ἠλεκτρισμός.

Ὁ Ἀμερικανὸς προτείνει τοὺς ὅρους τῆς μονομαχίας· ὁ κληρὸς εὐνοεῖ αὐτόν. Ὁ Ἀγγλος ἀπαθῶς θέτει τὸν βραχίονα ἐπὶ τῆς Λουγδουνικῆς Λαγίνου ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνῶ ὁ ἀντίπαλός του ἐξ Ἀμερικῆς διευθύνει μεγάλην ποσότητα ἠλεκτρισμοῦ· ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ εἶναι κεραυνός· ὁ Ἀγγλος ἔπεσε κεραυνόπληκτος.

* *

Παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησι ἡ διὰ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ πιστολίου μονομαχία δὲν εἰσῆχθη εὐτυχῶς.

Συνέβησαν τινὲς ὁμῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι· ἀλλ' εἶναι ὥς οἱ κομῆται, οὓς τινες δὲν ἀποκαλοῦμεν ἀστέρας.

Ἐκτὸς τούτου ἐγένοντο ὑπὸ μόνων σχεδὸν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπισκεφθέντων τὴν κώ-
 ρωπην καὶ πιθηκίζόντων.

* *

Ἡ μονομαχία παρ' ἡμῖν περιωρίσθη εἰς τὸ ξυλοκόπημα.

Ὁ προσβληθεὶς ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ προσβαλόντος, ὅστις ἀμύνεται· εἰς ἐκ τῶν μονομάχων τούτων ἡττᾶται, ἔχων ἢ τὴν κεφαλὴν ὀλίγον τεθραυσμένην ἢ τὴν ῥίνα.

Συνεχέστερον τὴν παθαίνουνσιν οἱ σατυρογράφοι καὶ λιβελογράφοι.

* *

Πρὸ τινος ὁ Δ. . . . μνηστὸς φθισικῆς τινος νέας ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς. Τὸν ἐξυλοκόπησε καὶ ἐξεδικήθη διὰ τὸν θάνατον τῆς μνηστῆς του.

Ὁ ἱατρὸς δὲν εἶχε κατορθώσει τὴνθε-
 ραπείαν αὐτῆς ἐκ τῆς φθίσεως.

* *

Ἀλλὰ καὶ αἱ πολιτικαὶ ἔριδες ἔδωκαν πολλάκις ἀφορμὴν εἰς ξυλοκοπήματα.

Τὸ ξυλοκόπημα ἀπὸ τῶν ἀγυῶν πολ-
 λάκις μετητέχθη καὶ εἰς τὸν βουλευτικὸν περιβόλον.

Ἡ Βουλὴ ὑπῆρξε πολλάκις τὸ στάδιον

τῶν μονομάχων τούτων, ἀλλ' ἡ τάξις πάν-
 τοτε ταχέως ἐπανήρχετο ἐν αὐτῇ.

* *

*

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέλος.

Θὰ εὐχρηθῶμεν μόνον τοῦλάχιστον νὰ πε-
 ριορισθῶμεν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ ξυλοκοπή-
 ματα, καὶ οὐδέποτε νὰ παραδεχθῶμεν τὸν
 ἄτοπον τοῦτον καὶ ὀλέθριον θεσμόν τῆς με-
 νομαχίας, περὶ οὗ σχεδὸν εἰρωνικῶς καὶ εἰς
 πολλὰ μέρη ἀκόμη τῆς Ἑσπερίας ἤρξαντο νὰ
 ὁμιλῶσιν.

Ἡ εἰρωνεία φέρει τὴν ἀπογοήτευσιν.

ΒΙΑΣ.

ΤΟ ΧΡΥΣΙΟΝ.

I.

Ἐφ' ἡ ἐπ' ἐσχάτων φοβερὰ εἰς τὰ πρό-
 θυρα τῶν Παρισίων γενομένη δολοφονία
 καθ' ἀπάσης τῆς οἰκογενείας Κίγκ, συνε-
 τάραιτε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον,
 ὅλοι δ' ἀνέπνευσαν ἄτμενοι καὶ πρὸς τιμὴν
 τῆς ἀνθρωπότητος ἀνεκήρυξαν ἐνθουσιώδεις
 μόλις ἔμαθον ὅτι οὐδαμῶς ἐνείχοντο εἰς τὴν
 δολοφονίαν ταύτην ὁ πατήρ ἢ ὁ υἱός, τὸ
 ἀποτρόπαιον τοῦτο κακούργημα προῦκάλει
 ἅμα, ἐν Γαλλίᾳ ἰδίως, μακροτάτας μελέτας
 καὶ κρίσεις ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ λαοῦ ἀ-
 νατροφῆς. Εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων
 τοῦ παρισινοῦ Χρόνου ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐ-
 γράφοντο σὺν ἄλλοις ταῦτα: «Οἱ συνδυα-
 σμοὶ τῆς κακουργίης σπανίως ἐφθασαν εἰς
 βαθμὸν τοιοῦτον, ἐκτὸς παρὰ τοῖς μυθιστο-
 ριογράφοις τοῦ ἐγκλήματος. Πρέπει δὲ νὰ
 ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ
 μὴ ἀποδώσῃ τις τὴν φρικώδη σύλληψιν τῆς
 σκληρᾶς αὐτῆς πράξεως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα
 τῶν μᾶλλον διεφθαρμένων ἀναγνώσεων ἐπὶ
 κεφαλῆς ἐχούσης ἤδη τὴν πρὸς τοῦτο ῥο-
 πήν. Ἡ δημοτικὴ ἡμῶν φιλολογία εἶναι
 δυστυχῶς κατὰ μέγα μέρος, μάλιστα κατὰ
 πολλῶ μείζονας ἀναλογίας ἢ ἀλλαχοῦ, φι-
 λολογία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς λαιμητό-